

I Bureauets Udkast Artikel 3 var det i Pkt. 2 foreslaaet, at Børn og unge Mennesker under 18 Aar skulde underkastes fornyede Lægeundersøgelser efter deres Indtræden i Arbejde med højst 1 Aars Mellemrum. Fra Repræsentanten for U.S.A. blev der stillet Forslag om, at man skulde overlade til den nationale Lovgivning at fastsætte Intervallerne mellem Lægeundersøgelserne. Formaalet hermed var at lette Mulighederne for Konventionens Ratificering. Ændringsforslaget mødte imidlertid saa stærk Modstand, at det blev trukket tilbage.

Artikel 4 i Bureauets Udkast foreslog, at man inden for Beskæftigelser med betydelig Sundhedsrisiko skulde kræve Lægeundersøgelserne fortsat indtil i det mindste 21-Aars Alderen. Fra Arbejdsgiverside blev det foreslaaet, at denne Artikel helt skulde udgaa af Konventionen. Dette begrundedes med, at man vel ikke fra Arbejdsgiverside var Modstander af Lægeundersøgelse af alle Personer i sundhedsskadelige Virksomheder, men at unge Arbejdere over 18 Aar maatte betragtes som voksne og ikke kunde undergives Bestemmelser i en Konvention om Beskyttelse af Børn og unge Mennesker. Ændringsforslaget blev imidlertid forkastet.

2 Ændringsforslag, som blev stillet af den belgiske Regerings Repræsentant, og som foreslog, at Bestemmelsen om tvungen Lægeundersøgelse skulde udvides til at omfatte alle Arbejdere, der beskæftiges i farlige Virksomheder, blev trukket tilbage ud fra de Synspunkter med Hensyn til Konventionens Omraade, som lige er blevet nævnt.

Fra den schweiziske Regerings Repræsentant blev det foreslaaet, at Aldersgrænsen 21 Aar skulde erstattes af en Bestemmelse, hvorved man overlod til den nationale Lovgivning at fastsætte Aldersgrænsen, dog at den ikke kunde sættes lavere end 20 Aar. Ændringsforslaget begrundedes med Indholdet af den gældende schweiziske Lovgivning, men det mødte betydelig Modstand og blev derfor trukket tilbage.

I Bureauets Artikel 5 var det foreslaaet, at de udkrævede Lægeundersøgelser ikke maatte medføre Udgifter for vedkommende Barn eller unge Menneske eller hans Forældre. Fra dansk Side blev Opmærksomheden henledt paa, at Bureauets Tekst ikke tilstrækkelig tydeligt angav, hvorvidt den kun omhandlede de Udgifter, der var forbundet med Lægens Undersøgelse af den paagældende, eller tillige havde til Hensigt at dække andre Udgifter, som kunde fremkomme ved Lægeundersøgelsen, som f. Eks. Udgifter til Transport til Lægen eller mistet Arbejdsfortjeneste. Som Følge heraf blev Teksten ændret, saaledes at den nu fastsætter, at Lægeundersøgelsen ikke maa medføre nogensomhelst Udgift for Barnet eller det unge Menneske eller hans Forældre.

I Bureauets Artikel 6 var det foreslaaet, at Staterne skulde træffe passende Forholdsregler for den fysiske og faglige Rehabilitering af Børn og unge Mennesker, der ved Lægeundersøgelsen var fundet at have fysiske Mangler eller Begrænsninger. Fra nordisk Side blev det foreslaaet, at denne Bestemmelse skulde udgaa af Konventionen og overføres til Henstillingen, idet man bl. a. henviste til, at Artiklen forudsætter, at der i de forskellige Lande fandtes Institutioner, som kunde iværksætte denne Rehabilitering, og at dette slet ikke var Tilfældet i en Række Lande. Ændringsforslaget mødte stærk Modstand fra forskellige Sider i Kommissionen, idet man hævdede, at det maatte være en logisk Konsekvens af en tvungen Lægeundersøgelse, at man i Tilfælde, hvor denne viste fysiske Mangler hos den unge, som hindrede ham i at arbejde i et bestemt Erhverv, hjælper ham til at faa en anden Beskæftigelse. Man gjorde videre gældende, at saadanne Foranstaltninger vilde være af særlig Værdi i Lande, der har lidt under Krigen, og